

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W KATOWICACH**

Katowice, 06 sierpnia 2025 r.

WPN.6401.385.2025.PW.2

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.), w związku z art. 56 ust. 2 pkt 2 i art. 52 ust. 1 pkt 2, 6, 7, 8 i 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.) oraz § 6 ust. 1 pkt 2, 6, 7, 8 i 12 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), po rozpatrzeniu wniosku Pana Tomasza Paci, Nadleśniczego Nadleśnictwa Rudy Raciborskie, ul. Rogera 1, 47-430 Rudy, z 7 maja 2025 r., uzupełnionego pismem z 18 czerwca 2025 r. oraz pismem z 29 lipca 2025 r.,

zezwalam

Nadleśnictwu Rudy Raciborskie na następujące czynności zakazane w stosunku do gatunków chronionych zwierząt, w związku z realizacją zadania „Pielęgnacja drzew w rezerwacie przyrody Łęczczok”:

- 1) niszczenie siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania oraz na niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd lub innych schronień w odniesieniu do następujących gatunków: 52 kolonie borowca wielkiego *Nyctalus noctula*, 7 par bogatki *Parus major*, 3 par śpiewaka *Turdus philomelos*, 6 par pełzacza leśnego *Certhia familiaris*, 15 par puszczyka *Strix aluco*, 1 pary dzięcioła średniego *Dendrocopos medius*, 4 par muchołówki białoszyjej *Ficedula albicollis*, 4 par muchołówki szarej *Muscicapa striata*, 15 par modraszki *Cyanistes caeruleus*, 5 par szpaka *Sturnus vulgaris*, 3 par pleszki *Phoenicurus phoenicurus*, 1 pary strzyżyka *Troglodytes troglodytes*, 1 pary sójki *Garrulus glandarius* oraz 1 pary kosa *Turdus merula*,
- 2) umyślne chwytanie, przetrzymywanie, niszczenie siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd lub innych schronień oraz umyślne przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca w odniesieniu do kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo* i pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*,

celem pielęgnacji drzew zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji, rosnących w obrębie Alei Husarii Polskiej, na terenie rezerwatu przyrody Łęczczok, przy zachowaniu następujących warunków:

1. Prace należy wykonać w terminie od 16 października 2025 r. do 28 lutego 2026 r. lub od 16 października 2026 r.
2. Dopuszcza się możliwość wycinki/przycinki drzew w terminie od 16 września do 15 października w latach 2025 - 2026, pod warunkiem potwierdzenia przez ornitologa w tym terminie braku zasiedlenia drzew przez ptaki w dniu realizacji prac.

3. Prace związane z niszczeniem siedlisk i schronień nietoperzy mogą zostać zrealizowane, pod warunkiem potwierdzenia przez chiropterologa w dniu wycinki braku zasiedlenia drzew przez nietoperze.
4. W zakresie drzew zasiedlonych przez pachnicę dębową:
 - a) prace związane z wycinką drzew należy prowadzić poza godzinami wieczornymi, przy temperaturze powietrza powyżej 10°C;
 - b) w przypadku drzew przeznaczonych wyłącznie do przycięcia, pnie drzew przyciąć należy w odległości co najmniej 0,5 m od wypróchnień i pozostawić w postaci tzw. świadka;
 - c) w przypadku konieczności wycięcia całych drzew należy:
 - ciąć drzewa bez obalania, fragmentami, a mursz znajdujący się w dziuplach przesypać do pojemników,
 - dokładnie przejrzeć mursz w poszukiwaniu wszystkich form rozwojowych pachnicy,
 - odnalezione osobniki i larwy pachnicy należy zabezpieczyć w szczelnych pojemnikach wypełnionych próchnem drzewnym pobranym z wycinanych drzew,
 - przenoszenie form rozwojowych pachnicy do siedlisk zastępczych wykonać należy nie później niż w ciągu 24 godzin od wycinki/wydobycia próchna, w dniu bezdeszczowym, przy temperaturze powyżej 10°C,
 - siedliskami zastępczymi dla pachnicy będą drzewa wytypowane przez specjalistę entomologa na terenie rezerwatu przyrody Łęczczok,
 - d) prace związane z wycinką (i/lub przycinką) drzew oraz przenoszeniem pachnicy dębowej należy prowadzić pod bezpośrednim nadzorem specjalisty entomologa mającego doświadczenie w przenoszeniu chrząszczy.
5. W zakresie drzew zasiedlonych przez kozioroga dębosza należy:
 - a) w przypadku wycinania całych drzew, pnie drzew pociąć możliwie na jak najdłuższe odcinki min. 2,5 - 3 m, przenieść w miejsca zapewniające odpowiednie warunki umożliwiające dalszy rozwój larw i ustawić wertykalnie (zachowując pierwotny kierunek ustawienia drzewa – północ-południe i pierwotną orientację góra-dół) pozostawiając do naturalnego rozkładu;
 - b) w przypadku przycinanych drzew, gdy w usuwanych konarach korony i grubości drzewa zostaną stwierdzone żerowiska kozioroga, fragmenty te należy złożyć przy ściętym pniu lub gdy nie będzie to możliwe, przenieść wraz z fragmentami pni określonymi w pkt 5a);
 - c) prace należy prowadzić pod bezpośrednim nadzorem specjalisty entomologa mającego doświadczenie w przenoszeniu chrząszczy.
6. Wszystkie ścięte drzewa należy pozostawić na terenie rezerwatu przyrody do naturalnego rozkładu.
7. W ramach działań kompensujących na drzewach nieobjętych wycinką, rosnących poza terenem rezerwatu przyrody, w możliwie najbliższej odległości od wycinanych drzew, należy zamontować:
 - a) dla borowca wielkiego 52 sztuczne schronienia dla nietoperzy o następujących parametrach: wysokość ok. 39 cm, szerokość ok. 23 cm i głębokość ok. 9 cm lub wysokość ok. 21 cm, szerokość ok. 19 cm i głębokość ok. 15 cm, wraz z zapewnionym „lądowiskiem” o szorstkiej nawierzchni.
 - b) dla bogatki oraz modraszki 22 budki lęgowe typu A dla drobnych ptaków wróblowych o średnicy otworu wlotowego ok. 3,3 cm i z tzw. wydłużonym przodem lub podwójną ścianką przednią, w celu zabezpieczenia przed drapieżnictwem ze strony srok.

- c) dla pełzacza leśnego 6 budek lęgowych o wymiarach: wysokość ok. 40 cm, szerokość i długość ok. 20 cm, z otworami wlotowymi ok. 2,5 cm x 6,50 cm.
 - d) dla puszczyka 15 budek lęgowych o wymiarach: długość i szerokość ok. 35 cm, wysokość ok. 60 cm, z otworem wylotowym o średnicy 11-15 cm.
 - e) dla dzięcioła średniego 1 budkę lęgową o wymiarach: długość i szerokość ok. 19 cm, wysokość ok. 41 cm, z otworem wlotowym o średnicy 4,7 – 5,5 cm.
 - f) dla muchołówki białoszyjej, muchołówki szarej oraz strzyżyka łącznie 9 skrzynek półotwartych o wymiarach: szerokość ok. 18 cm, głębokość ok. 23 cm, wysokość tyłu ok. 16 cm, wysokość przodu ok. 12 cm i szczeliny wlotowej wysokości ok. 6 cm i szerokości ok. 3 cm.
 - g) dla szpaka oraz pleszki łącznie 8 budek lęgowych typu B, o wielkości otworu wlotowego ok. 45 mm, z wydłużonym przodem lub podwójną ścianką przednią w celu uniknięcia drapieżnictwa.
8. Budki dla ptaków należy zamontować na wysokości co najmniej 3 m, otworem wlotowym w kierunku północnym lub ewentualnie wschodnim.
9. Budki dla nietoperzy należy zamontować na wysokości 4-5 m na stronie południowej drzewa.
10. Zezwolenie niniejsze jest ważne do 31 grudnia 2026 r.
11. Wnioskodawca jest zobowiązany do 31 stycznia 2027 r. złożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach sprawozdanie z wykorzystania zezwolenia zawierające:
- a) wskazanie terminu prowadzonych prac,
 - b) w przypadku dokonania wycinki drzew poza terminem wskazanym w pkt. 1, należy załączyć informację o braku zasiedlenia drzew przez ptaki w dniu realizacji prac, potwierdzoną przez ornitologa (patrz pkt. 2)
 - c) informację o braku zasiedlenia drzew przez nietoperzy w dniu wycinki, potwierdzoną przez chiropterologa (patrz pkt 3).
 - d) potwierdzony przez nadzór entomologiczny szczegółowy opis przeprowadzonych czynności związanych z niszczeniem siedliska pachnicy i przenoszeniem jej form rozwojowych, wskazanie liczby przeniesionych form rozwojowych pachnicy dębowej wraz z wskazaniem lokalizacji siedlisk zastępczych pachnicy, w postaci współrzędnych geograficznych drzew, do których została wsiedlona (patrz pkt 4),
 - e) potwierdzony przez nadzór entomologiczny szczegółowy opis przeprowadzonych czynności związanych z niszczeniem siedliska kozioroga dębosza wraz z przenoszeniem jego żerowisk oraz zasiedlonych fragmentów drzew do odpowiedniego miejsca zastępczego (patrz pkt 5),
 - f) wskazanie lokalizacji zamontowanych budek lęgowych/schronów dla nietoperzy wraz z ich dokumentacją fotograficzną (patrz pkt 7),
 - g) numer niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Pan Tomasz Pacia, Nadleśniczy Nadleśnictwa Rudy Raciborskie, ul. Rogera 1, 47-430 Rudy, wnioskiem z 7 maja 2025 r., uzupełnionym pismami z 18 czerwca 2025 r. i 29 lipca 2025 r., zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o wydanie zezwolenia na niszczenie siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania oraz na niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd lub innych schronień w odniesieniu do następujących gatunków: borowiec wielki *Nyctalus noctula*, bogatka *Parus major*, śpiewak *Turdus philomelos*, pełzacz leśny *Certhia familiaris*, puszczyk *Strix aluco*, dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, muchołówka białoszyja *Ficedula albicollis*, muchołówka szara *Muscicapa striata*, modraszka *Cyanistes caeruleus*, szpak *Sturnus vulgaris*, pleszka *Phoenicurus*

phoenicurus, strzyżyk *Troglodytes troglodytes*, sówka *Garrulus glandarius*, kos *Turdus merula* oraz na umyślne chwytanie, przetrzymywanie, niszczenie siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd lub innych schronień oraz umyślne przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca w odniesieniu do kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo* i pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*, w związku z realizacją zadania „Pielęgnacja drzew w rezerwacie przyrody Łęczczok”.

Wnioskodawca wskazał, że w obrębie przedmiotowych drzew znajduje się następująca liczba gniazd/dziupli: 7 dziupli bogatki, 3 gniazda śpiewaka, 6 dziupli pełzacza leśnego, 15 dziupli puszczyka, 1 dziupla dzięcioła średniego, 4 dziuple muchołówki białoszyjej, 4 dziuple muchołówki szarej, 15 dziupli modraszki, 5 dziupli szpaka, 3 dziuple pleszki, 1 dziupla strzyżyka, 1 gniazdo sójki oraz 1 gniazdo kosa, nie ustalono natomiast liczby osobników poszczególnych gatunków. Można przyjąć, że jedno gniazdo/dziupla stanowi miejsce lęgowe 1 pary ptaków. Na tej podstawie ustalono liczbę par ptaków wskazanych w sentencji decyzji. Jednocześnie Wnioskodawca wskazał na występowanie nietoperzy w 52 szt. drzew. Biorąc pod uwagę, iż liczba osobników w przyjętej kolonii zlokalizowanej w dziupli drzewa oznacza występowanie od kilku do kilkunastu osobników oraz ze względu na brak możliwości określenia dokładnej liczby osobników nietoperzy przyjęto, że wniosek dotyczy 52 kolonii borowca wielkiego. Wnioskodawca wskazał również drzewa zasiedlone przez kozioroga dębosza i pachnicę dębową, jednakże mając na względzie, iż siedliskiem ww. chrząszczy jest nie tylko zasiedlone drzewo, ale także pozostałe okoliczne drzewa, które spełniają wymagania siedliskowe tych gatunków przyjęto, że cała aleja stanowi siedlisko ww. chrząszczy, a dokładna liczba osobników i form rozwojowych tych gatunków chrząszczy nie jest możliwa do ustalenia.

Kozioróg dębosz, pachnica dębowa, borowiec wielki, bogatka, śpiewak, pełtacz leśny, puszczyk, dzięcioł średni, muchołówka białoszyja, muchołówka szara, modraszka, szpak, pleszka, strzyżyk, sówka i kos objęte są ochroną prawną na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt. W stosunku do dziko występujących zwierząt objętych ochroną, zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 2, 6, 7, 8 i 15 ustawy o ochronie przyrody, uszczegółowionym zapisem § 6 ust. 1 pkt 2, 6, 7, 8 i 12 ww. rozporządzenia obowiązuje zakaz umyślnego okaleczania lub chwytania, zakaz zbierania, pozyskiwania, przetrzymywania lub posiadania okazów gatunków, zakaz niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, zakaz niszczenia, usuwania lub uszkodzenia gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień oraz zakaz umyślnego przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca.

W świetle art. 5 pkt 18 ustawy o ochronie przyrody jako siedlisko roślin, zwierząt lub grzybów przyjmuje się obszar występowania roślin, zwierząt lub grzybów w ciągu całego życia lub dowolnego stadium ich rozwoju. W związku z tym, każdy przypadek podjęcia prac skutkujących ograniczeniem dostępu zwierząt do miejsc ich regularnego występowania i rozrodu należy kwalifikować jako niszczenie miejsc lęgowych i schronień danego gatunku, a zatem jako naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 56 ust. 2 ww. ustawy prace tego rodzaju mogą być prowadzone wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Zgodnie z art. 56 ust. 2 i ust. 4 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody regionalny dyrektor ochrony środowiska na obszarze swojego działania może zezwolić na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów oraz leżą w interesie zdrowia lub bezpieczeństwa powszechnego.

Zgodnie z informacjami zawartymi w dołączonej do wniosku inwentaryzacji, przedmiotowe drzewa są w złym stanie fitosanitarnym. Część drzew posiada martwe pnie, ubytki kominowe, suche konary, posusz w koronie i zaburzoną statykę. Drzewa umiejscowione są przy Alei Husarii Polskiej, która stanowi fragment szlaku turystycznego. Drzewa stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa pieszych. Brak jest możliwości alternatywnych pozwalających na zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego bez dokonania czynności związanych z pracami pielęgnacyjnymi drzew stwarzających jego zagrożenie.

Borowiec wielki *Nyctalus noctula* występuje na terenie całej Polski i jest gatunkiem pospolitym na terenie całego kraju. Chętnie zasiedla duże kompleksy leśne, stare parki i doliny rzeczne, obserwowane także na terenach miast i otwartych terenach rolniczych. Zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) został zaklasyfikowany w Czerwonej księdze zwierząt jako gatunek najmniejszej troski.

Strzyżyk *Troglodytes troglodytes* licznie występuje na terenie całej Polsce, a jego populację szacuje się na 590–870 tys. par lęgowych. Gatunek ten zasiedla różne typy lasów, preferując te o znacznym urozmaiceniu rzeźby terenu, ze stromymi zboczami i dolinami leśnych strumieni. Strzyżyk zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowany został jako gatunek najmniejszej troski.

Modraszka *Cyanistes caeruleus* to liczny gatunek lęgowy na terenie całego kraju, spotykany we wszystkich typach lasów i zadrzewień. Zgodnie z publikacją „Trendy liczebności ptaków w Polsce” wydaną przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w 2018 roku, krajowa populacja gatunku została oszacowana na 1,1–1,8 mln par lęgowych. Modraszka zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowana została jako gatunek najmniejszej troski.

Szpak *Sturnus vulgaris* jest gatunkiem liczny i dość równomiernie rozmieszczonym na terenie Polski. Najliczniej występuje w miastach i regionach gęsto zaludnionych oraz w urozmaiconym krajobrazie rolniczym. Krajowa populacja gatunku została oceniona na 2–2,5 mln par lęgowych. W Czerwonej księdze gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) wskazano, że jest to gatunek najmniejszej troski.

Bogatka *Parus major* jest gatunkiem bardzo liczny na terenie całej Polski. Zgodnie z publikacją „Trendy liczebności ptaków w Polsce” wydaną przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w 2018 roku, krajowa populacja gatunku została oszacowana na 3,7–4,5 mln par lęgowych. Bogatka zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowana została jako gatunek najmniejszej troski.

Kos *Turdus merula* jest najszerzej rozpowszechnionym gatunkiem drozda, a krajowa populacja gatunku została oszacowana na 2,4–2,7 mln par lęgowych. Zasiedla zarówno szeroką gamę lasów i zadrzewień, jak i tereny zielone w obrębie miast i osad. Najwyższe zagęszczenia osiąga obecnie w miejskich parkach Kos zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowany został jako gatunek najmniejszej troski.

Pelzacz leśny *Cerhia familiaris* zgodnie z publikacją Trendy liczebności ptaków w Polsce wydaną przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w 2018 roku jest średnio liczny gatunkiem lęgowym w Polsce. Zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski pelzacz leśny zakwalifikowany został jako gatunek najmniejszej troski.

Śpiewak *Turdus philomelos* to szeroko rozpowszechniony gatunek drozda, występujący w całym kraju, przede wszystkim w lasach różnych typów, wyraźnie mniej licznie spotykany na terenach zurbanizowanych. Krajowa populacja gatunku została oszacowana na 1,1–1,3 mln par lęgowych.

Śpiewak zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowany został jako gatunek najmniejszej troski.

Puszczyk *Strix aluco* zgodnie z publikacją Trendy liczebności ptaków w Polsce wydaną przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w 2018 roku jest najpowszechniej występującym polskim gatunkiem sowy. Gniazduje zarówno w górach, jak i na nizinach, we wszelkich dostępnych typach krajobrazu poczynając od lasów, a skończywszy na terenach zurbanizowanych, a jego krajowa liczebność szacowana jest na 65–75 tys. par. Puszczyk zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowany został jako gatunek najmniejszej troski.

Dzięcioł średni *Dendrocopos medius* jest nielicznym gatunkiem lęgowym. Wielkość populacji została oszacowana na 18–23 tys. par. Dzięcioł średni zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowany został jako gatunek najmniejszej troski.

Muchołówka szara *Muscicapa striata* jest średnio liczny gatunkiem lęgowym w kraju, a jej populacja lęgowa w Polsce została oszacowana na 210–380 tys. par. Gatunek zasiedla szerokie spektrum siedlisk, od wszelkiego typu lasów, przez parki, zarośla śródpolne, po niewielkie grupy drzew w zabudowie wiejskiej i miejskiej. Muchołówka szara zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowana została jako gatunek najmniejszej troski.

Muchołówka białoszyja *Ficedula albicollis* jest średnio liczny ptakiem lęgowym, wg Biuletynu Monitoringu Przyrody wydanego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w 2019 r., w latach 2013–2018 jej liczebność szacowano na 62–111 tys. par. Gatunek zasiedla stare, wysokopienne lasy liściaste i mieszane. Muchołówka białoszyja zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowana została jako gatunek najmniejszej troski.

Pleszka *Phoenicurus phoenicurus* to gatunek, który gnieździ się na terenie całego kraju, zasiedlając tereny poczynając od borów sosnowych po zadrzewienia liściaste na terenach zurbanizowanych. Zgodnie z publikacją „Trendy liczebności ptaków w Polsce” wydaną przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w 2018 roku, krajowa populacja tego gatunku została oszacowana na 260–350 tys. par lęgowych. Pleszka zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowana została jako gatunek najmniejszej troski.

Sójka *Gerrulus glandarius* to gatunek występujący powszechnie na terenie całej Polski, a krajowa populacja gatunku została oszacowana na 470–520 tys. par lęgowych. Występuje we wszystkich typach lasów i zadrzewień, choć preferuje grądy i bory mieszane. Od około 50 lat zasiedla również tereny miejskie, przede wszystkim parki, ale także niewielkie zadrzewienia wśród zwartej zabudowy. Sójka zgodnie z Czerwoną księgą gatunków zagrożonych, publikowaną przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) oraz Czerwoną listą ptaków Polski zakwalifikowana została jako gatunek najmniejszej troski.

Pachnica dębowa *Osmoderma eremita* to rzadki gatunek próchnojada, zaliczany do tzw. reliktywów lasów pierwotnych. Występuje w świetlistych lasach liściastych i mieszanych na niżu i terenach podgórskich. Kluczowa dla pachnicy jest obecność starych drzew o dużych rozmiarach z dużą ilością dziupli powstałych na skutek rozkładu drewna. Wielkość populacji pachnicy jest trudna do oszacowania. Pachnica zgodnie z Polską czerwoną księgą zwierząt została zaklasyfikowana jako gatunek narażony.

Kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo* jest rzadkim gatunkiem zasiedlającym zazwyczaj stare i grube dęby. Preferuje drzewostany o luźnym zwarcu, rosnące na stanowiskach pozbawionych podrostu

i podszytu. Kozioróg dębosz zgodnie z Polską czerwoną księgą zwierząt został zaklasyfikowany jako gatunek narażony na wyginięcie.

Pachnica dębowa oraz kozioróg dębosz charakteryzują się długotrwałym cyklem rozwojowym postaci larwalnych trwającym kilka lat. W przypadku kozioroga postaci larwalne w poszczególnych stadiach odżywiają się różnymi tkankami zasiedlonych przez nie drzew. Opuszczenie drzew przez osobniki dorosłe jest możliwe po wycięciu drzewa jedynie w przypadku, gdy jego zasiedlone fragmenty zostaną przeniesione w miejsca właściwe siedliskowo i pozostawione do naturalnego rozpadu. Dlatego też został nałożony warunek, iż w przypadku siedlisk kozioroga dębosza, zasiedlone fragmenty drzew należy pociąć na odcinki min. 2,5 – 3 m oraz przenieść ustawiając wertykalnie w miejsca właściwe siedliskowo w obrębie rezerwatu przyrody Łęczczok. W zakresie pachnicy dębowej najkorzystniejszą metodą ochrony jest przeniesienie poszczególnych stadi rozwojowych gatunku na odpowiednie stanowisko zastępcze. W tym celu określono warunki w jaki sposób należy dokonać ścinki drzew bez ich obalania, fragmentami, by zabezpieczyć mursz znajdujących się w drzewach. Następnie mursz zostanie przeszukany w celu odnalezienia wszystkich form rozwojowych pachnicy, które po zabezpieczeniu zostaną przeniesione na siedlisko zastępcze wytypowane przez specjalistę entomologa. Nałożono również warunek aby całość prac związanych z wycinką i/lub przycinką drzew zasiedlonych przez pachnicę dębową i kozioroga dębosza oraz przenoszeniem ich prowadzić pod bezpośrednim nadzorem specjalisty entomologa mającego doświadczenie w przenoszeniu chrząszczy, co ma zagwarantować poprawność wykonania prac oraz dalszy prawidłowy rozwój owadów.

Przyjmuje się, że okres lęgowy ptaków w naszej strefie klimatycznej trwa od 1 marca do 15 października. Realizacja działań dopuszczonych niniejszą decyzją we wskazanym terminie lub/i pod nadzorem ornitologicznym i chiropterologicznym, zapewni przeprowadzenie wycinki drzew wyłącznie jeżeli nie będą one zasiedlone przez ptaki i nietoperze. Jednocześnie mając na uwadze § 10 pkt 4 lit. g Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, zgodnie z którym jednym ze sposobów ochrony gatunków dziko występujących zwierząt jest m.in. budowa sztucznych miejsc lęgowych, wprowadzono obowiązek zamontowania budek lęgowych dla borowca wielkiego, bogatki, pełzacza leśnego, puszczyka, dzięcioła średniego, muchołówki białoszyjej, muchołówki szarej, modraszki, szpaka, pleszki i strzyżyka w celu zrekompensowania utraconych siedlisk tych gatunków. Biorąc pod uwagę, fakt, iż przedmiotowe drzewa znajdują się na obszarze rezerwatu przyrody tuż. Organ zalecił wykonanie kompensacji przyrodniczej w postaci wywieszenia budek lęgowych poza terenem rezerwatu. Obecność budek lęgowych wytworzonych przez człowieka jest elementem dysharmonicznym w półnaturalnym krajobrazie obiektu o tak wysokim reżimie ochronnym, tj. rezerwacie przyrody. Jednocześnie nałożono warunek aby same wycięte drzewa pozostawać na terenie rezerwatu przyrody.

Zatem realizacja działań dopuszczonych niniejszą decyzją zgodnie z warunkami wskazanymi w jej sentencji nie będzie się wiązała z pogorszeniem stanu ochrony przedmiotowych gatunków. W związku z powyższym przedmiotowe zezwolenie spełnia wszystkie kryteria wydania zezwolenia na wykonanie czynności zakazanych w stosunku do gatunków objętych ochroną, o których mowa w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody.

Wydając przedmiotową decyzję, kierowano się również zasadą określoną w art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (art. 127 §1 i §2, art. 129 §1 i §2 Kodeksu postępowania administracyjnego).

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku wnoszenia odwołania w drodze przesyłki pocztowej czynność ta będzie skuteczna poprzez jej nadanie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne, o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

W myśl art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego możliwe jest zrzeczenie się odwołania. Z dniem doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości wniesienia odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, a decyzja staje się wykonalna.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
dr Mirosława Mierczyk-Sawicka
/podpisano elektronicznie/

Opłatę skarbową w wysokości 82 zł uiszczono 08.05.2025 r. na rachunek bankowy Urzędu Miasta Katowice.

Otrzymuje: Nadleśnictwo Rudy Raciborskie (ePUAP)

Do wiadomości: WPN a/a.